



Carol

Direcció: Todd Haynes **Guió:** Phyllis Nagy (novel·la: Patricia Highsmith) **País:** EUA
Durada: 118 min **Any:** 2015 **Gènere:** Drama romàntic **Interpretació:** Cate Blanchett, Rooney Mara, Sarah Paulson, Kyle Chandler... **Música:** Carter Burwell **Fotografia:** Edward Lachman **Distribuidora:** Vértigo Films **Estrena a Espanya:** 05/02/2016
No recomanada per a menors de 12 anys, especialment recomanada per al foment de la igualtat de gènere
Doblada en català

SINOPSI

La història se centra en la relació de dues dones molt diferents en la dècada de 1950 a Nova York. Una jove de 20 anys, Therese (Rooney Mara), treballa en una botiga i somia una vida més plena quan coneix la Carol (Cate Blanchett), una seductora dona atrapada en un matrimoni adinerat, però sense amor. A mesura que la trama es desenvolupa, les seves vides comencen a enfonsar-se mostrant Carol cada vegada més temerosa de perdre la custòdia de la seva filla en cas d'una separació, quan el seu marit qüestiona la seva capacitat com a mare en descobrir la relació que sostenia amb la seva millor amiga, Abby (Sarah Paulson). (LaButaca.net)

CRÍTICA

Una història de passió

Sembla una pel·lícula filmada per Douglas Sirk: amb la seva sensibilitat, el seu brillant barroquisme, el seu espectacular tractament de la llum

"Tenia els ulls grisos, incolors però dominants com la llum o el foc (...). La dona també mirava la Therese (...). Després la va veure avançar lentament cap al taulell i el cor li va fer un salt recuperant el ritme. Va sentir com li cremava la cara mentre la dona s'apropava més i més", va escriure Patricia Highsmith a **Carol**. La radiografia d'una excitació física, potser també mental, que es produeix interiorment i lluita per sortir a l'exterior. En només un paràgraf, com en tantes altres grans novel·les. No com en tantes altres: dues dones. El 1952 Highsmith va aconseguir publicar **Carol**, una història d'amor prohibit. Tan prohibit que al cinema dels anys cinquanta hauria estat impensable la seva adaptació. Arriba ara, el 2016, gràcies a la feina de Todd Haynes, entestat a reconstruir el cinema d'aquella dècada amb la llibertat d'aquesta.

Carol sembla una pel·lícula filmada per Douglas Sirk: amb la seva sensibilitat, el seu brillant barroquisme, el seu espectacular tractament de la llum, el seu gust de melodrama. Però Sirk al màxim que va poder arribar, codi Hays pel mig, va ser a narrar una història d'amor interclassista, un jardiner i una vídua rica, a *Sólo el cielo lo sabe* (1955). Haynes, que ja va abordar aquesta reelaboració a *Lejos del cielo* (2002), pujant un esglaó en matèria homosexual i relació interracial, s'acosta ara a Highsmith, que va escriure la seva novel·la inspirada per una trobada real amb aquella senyora d'ulls grisos sobre la qual va elucubrar en la seva màquina d'escriure. Com els grans narradors cinematogràfics, Haynes i Phyllis Nagy, el seu guionista, no transcriuen el llibre: eliminen secundaris o els redueixen a la mínima expressió; també diàlegs; i construeixen una pel·lícula més conceptual, de mirades i sensacions més que de paraules o intrigues. A més, varien l'estructura començant per una escena pròleg que dona pas a un llarguíssim *flashback*, fet que en potencia el dramatisme a l'estil *Breve encuentro*.

Haynes utilitza la posada en escena per guiar emocionalment l'espectador sense que aquest se n'adoni (aquests plànols de la magnífica Rooney Mara, com a Blanchett, a l'extrem esquerre de l'enquadrament, per mostrar-lo a la deriva), i com ja van fer Hitchcock i Powell als cinquanta (el restaurant de *Vértigo*, a la memòria), apliquen els dominants colors vermell i verd en un mateix pla com a element dramàtic a més d'estètic: els jerseis de les protagonistes a la cafeteria. **Carol** és estètica, però també ètica. És gran cinema. És amor i passió. És Sirk, rediviu i actualitzat.

Javier Ocaña - El País – 5/2/2016